

Runomatonäyttely

Taustaa

- Runomatot toteutettiin Itä-Suomen yliopistossa Savonlinnan kampuksella Kudonta-kurssilla keväällä 2013.
- Kurssi on osa käsityönopettajan koulutusta.
- Mattojen inspiraation lähteenä toimi opiskelijan valitsema runo tai osa siitä.

Tiinamaria Mikkonen

" Taivaankantta hipoo puu suuren metsän, se juurillansa
nivoo kansan muinaisen. Runko roteva pesänä peikkojen,
latvassa liehuu lintujen kotonen. Mikä tässä on ihminen,
onko suojassa puun oksien? "

Tiinamaria Mikkonen

Riikka Jaakola

Kentillä kasteisilla
hämärä käy yli maan.
Valkea niittyvilla
vielä on valveillaan
katsoen kummissansa
kuinka rukoukseen
kaikki kukkien kansa
kumartui hiljaiseen.
Kuusen latvasta ääni
pienoisen huilun soi.
Minäkin kumarran pääni.
Minunkin sisälläni soi.

Aaro Hellaakosken Kesäyö
teoksesta Uusi runo

Jutta Putkinen

Jos olisit laulu kirjoittaisin sinut pintaani
Omaan kylkeeni ylös sävelin
Kohisten hiljaa alkunuoteista viime tahteihin
Juurista latvustoon, ylös taivaisiin

Ja jos katoaisit nuotintaisin taivaan

Riitasointuja, epävirettä
Tahtivirheitä, vääriä säveliä
Ei virheettömyys ole täydellistä

Jos olisin puu, taipuisin ääntäsi vasten
Jos luonto antaisi periksi vaikka
murtumispisteeseen asti
Sillä runkoni murros saa vahvempaan liitokseen
Kasvaa, voisin murtua uudelleen ja uudelleen

Jos olisit laulu kirjoittaisin sinut kauaksi täältä
On muut laulut liian äänekkäitä
Sanoittaisin, sovittaisin alkutavuista viime
riimeihin
Muita töitä puhtaammin ja kauniimmin

Ja jos katoaisit sinut voisin soittaa

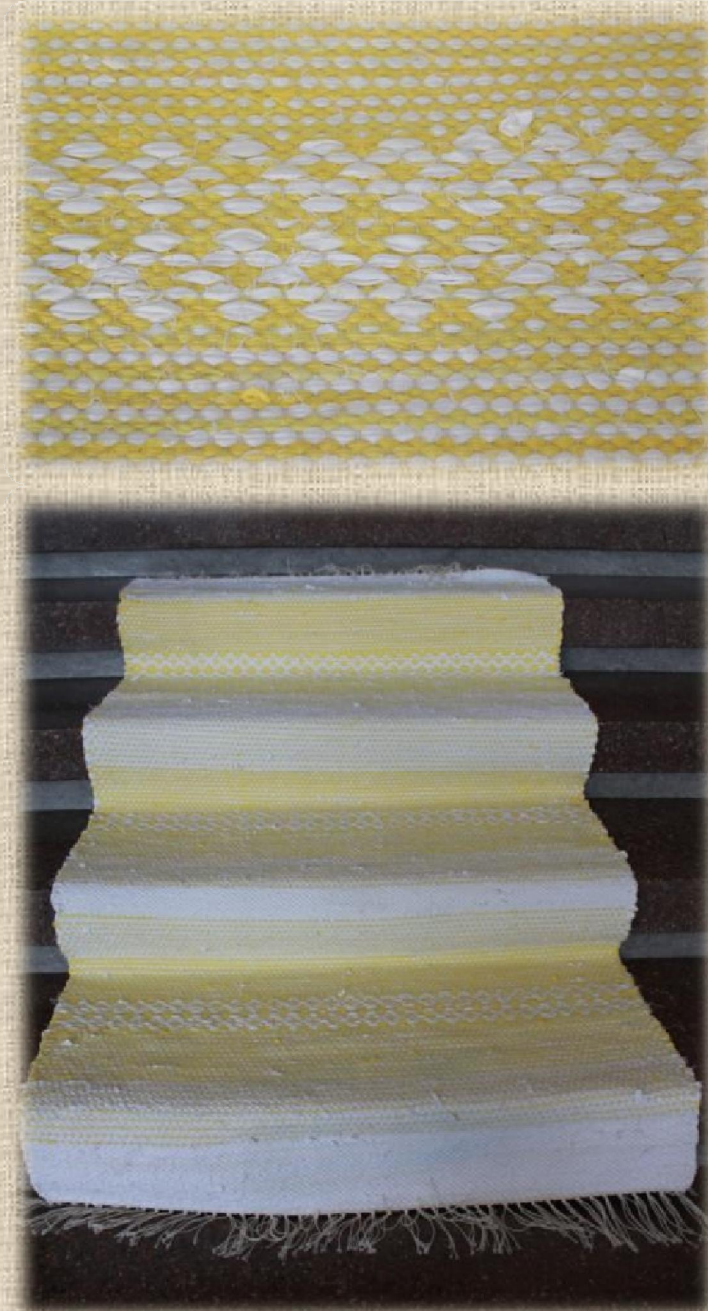
Riitasointuja, riitasointuja
Riitasointuja, riitasointuja

Antti Hyyrynen

Erika Mustonen

Murheesi suista, ilmasta, puista
soi riemuvirsi, tuoksuu jo maa.
Kas virta vielä tanssiipi tiellä,
päin merta menen noin vaahtoa.
Nyt rintaraukka riemusta lyö,
jäi kauas taakse talvemme yö.
Murheesi suista, ilmasta, puista
soi riemuvirsi tuoksuu jo maa.
Muistoissa mulla, myös ehkä sulla
lie musta häivä, kaikk' unholaan.
Loukkoon jo huolet, pois varjopuolet,
aurinko armas luo loistoaan!
Nuoruutta soipi viidat ja haat,
nuoruutta niistä itsekin saat.
Siis riemumiellä laula sä tiellä
- nuoruus on suurin lahjoista maan.

Martti Korpilahti

Oona Niemelä

Turhaan pyydän armahdusta, järkkymättä
korppi musta
istuu päässä veistokuvan, hievahda ei
paikaltaan.
Unelmissaan vain se mailla hornan liikkuu
irvokkailla,
kun sen varjo aaveen lailla illoin kasvaa
lattiaan
varjo synkkä, raskas, josta sieluni ei
nousemaan
pääse enää milloinkaan.

Edgar Allan Poe: Korppi
Suom. Niilo Idman

Laura Vehniäinen

Syystuulista
viis,
kun tapaamme
elossa
sinä ja minä

Shiki Masaoka

Satu Asikainen

Kuljen, kuljen kummallista
tietä tähtitarhan,
sadan saanut surman suitse,
haavehen ja harhan.
Täällä eivät piikit pistä,
polta haavat okaan,
täällä voi vain nousta, nousta,
eikä mennä lokaan.
Tääll' on käydä turvallista
tuollapuolen vihan,
yläpuolla yön ja hallan,
taivas-tietä ihan.
Päätä huimaa katsellessa
maailmoita alla,
hurmaa kahta kaunihimmin
toiset korkealla.
Ensi kerran elämässä
elän rinnan rauhaa,
sopusoinnun suurta unta,
laulun mieltä lauhaa.

Eino Leino

Joonas Rinkinen

Ground control to major Tom
Ground control to major Tom
Take your protein pills and put your helmet on
(Ten) Ground control (Nine) to major Tom (Eight)
(Seven, six) Commencing countdown (Five), engines on (Four)
(Three, two) Check ignition (One) and may gods (Blastoff) love be with you

This is ground control to major Tom, you've really made the grade
And the papers want to know whose shirts you wear
Now it's time to leave the capsule if you dare

This is major Tom to ground control, I'm stepping through the door
And I'm floating in a most peculiar way
And the stars look very different today
Here am I sitting in a tin can far above the world
Planet Earth is blue and there's nothing I can do

Though I'm past one hundred thousand miles, I'm feeling very still
And I think my spaceship knows which way to go
Tell my wife I love her very much, she knows
Ground control to major Tom, your circuits dead, there's something wrong
Can you hear me, major Tom?
Can you hear me, major Tom?
Can you hear me, major Tom?
Can you...
Here am I sitting in my tin can far above the Moon
Planet Earth is blue and there's nothing I can do

David Bowie: Space Oddity

Kati Kuutsa

Tule ostamaan,
mä myynnissä oon.
Monta hyvää rakkautta,
rikottuina taskussa.
Kaupan päälle saat.

Tule hakemaan,
mä valmiina oon.
Muistot muovikasseissa,
sydän matkalaukussa.
Valmis muuttumaan,
vie mut kotiin.

Vie mut kotiin uudelleen,
laita mun pää ja sydän paikoilleen.
Koske mua niin, etten voi enää unohtaa,
kuka on se joka minut omistaa.
Vie mut kotiin.

Millä hinnalla mut viereesi saat?
En mä pyydä liikoja.
Pyydän palan taivasta,
ja pari suudelmaa.

En anna takuita, nyt riskillä vaan.
Rakkaus saattaa satuttaa.
Muista, ettei vaihtaa saa,
jos alkaa kaduttaa.
Vie mut kotiin.

Vie mut kotiin uudelleen,
laita mun pää ja sydän paikoilleen.
Koske mua niin, etten voi enää unohtaa,
kuka on se joka minut omistaa.

Ja mä teen parhaani ja enemmänkin,
et sä et pety milloinkaan,
vannon sen.
Sä korjasit mut taas.

Vie mut kotiin uudelleen,
laita mun pää ja sydän paikoilleen.
Koske mua niin, etten voi enää unohtaa,
kuka on se joka minut omistaa.
Kuka on se joka minut omistaa.
Vie mut kotiin.

Saara Törmä

Sanna Nykänen

Näin lauloin ma kuolleelle äidillein
ja äiti mun ymmärsi heti.
Hän painoi suukkosen otsallein
ja sylihinsä mun veti:
"Ken uskovi toteen, ken unelmaan, -
sama se, kun täysin sa uskot vaan!
Sun uskos se juuri on totuutes.
Usko poikani unehes!"

Miten mielelläin, niin mielelläin
hänen luoksensa jäänyt oisin
luo Tuonen virtojen viileäin,
mut kohtalot päätti toisin.
Vielä viimeisen kerran viittasi hän
kuin hän vain viitata tiesi.
Taas seisoin ma rannalla elämän,
mut nyt olin toinen miesi.

Nyt tulkaa te murheet ja vastukset,
niin saatte te vasten suuta!
Nyt raudasta mulla on jänteret,
nyt luuni on yhtä luuta.
Kas, Apolloa, joka hymyilee,
sitä voita ei Olympo jumalineen,
ei Tartarus, Pluto, ei Poseidon.
Hymyn voima on voittamaton.

Eino Leino
Hymyilevä Apollo
1898

Saara Arponen

Kun laahustan tohveleissani
ikkunan ääreen,
näen joen lyijynharmaassa pinnassa
oranssinpunaisen kuvajaisen.
Kevät tulee sittenkin,
vaikka sen vipajava merkki
on jo melkein häipynyt
murtoviivaisen jäälautan laskoksiin.

Maire Hakala (1980): Rannat etäällä toisistaan

Marika Leskinen

Sävelein soljuu
kuin kirkas vuoripuro
Soittoin' jatkuu vain
siihen minä sulaudun
ja siinä minä elän.

Corona Volcanica: Vesi

Liisa Nivala

Enpä voi ilon eleä
Enpä voi ilon eleä
enkä, leino, leikin lyöä
ilon illan oltuani,
leikin leikaheltuani.
Äijä on huolta hoivattuna,
ajatusta annettuna,
pantuna pahoja mieltä
sitte mennehen syksyn,
sitte toisen toukoajan.
Eikä taia ääni juosta,
suu ei soita suosioksi;
ääneni äristynynnä
puhe´eni puuttununna,
kun ma join joesta vettä,
lakin vettä lammikosta.
Eikä kaiu kanteleni,
eikä harppuni heläjä.
Mure murti kanteleni,
huoli harppuni hajotti,
kun viikon surussa soitin,
murehissa murmattelin
ja panin pahoissa mielin.

(Kanteletar)

Anna Yrjänä

Niinpä muuanna päivänä
humisee lämpöinen tuuli.
Räystäät soittavat aamusta alkaen;
purot paisuvat, jäät tummenevat;
taivaanrannassa leijaa harmaja usva;
ensimmäinen pyöreä pilvi,
kesän pilvi,
liukuu pinnalla korkean, sinisen taivaan.
Auringon silmä katsoo rävähtämättä
liikkumatonta maailmaa.
Kuuletko silloin kaukaisen humahduksen
kautta mäkien, metsäin ja aukeitten rantain?
- Kevät saapuu, kevät saapuu!

Aaro Hellaankoski

Elina Kirkinen

Kumpi meistä äidin pieni lempilapsi on?
Kenen hiukset ovat pellavaa ja kultaa?
Kumpi isän ruususta tärkeämpi on?
Kenen olkapäällä taivaan lintu laulaa?

Sinä olet minun siskoni
en tahdo että kilpailumme jatkuu
sydämeni murtuu.
Sinä olet minun siskoni
en tahdo että erkanemme koskaan
tule mua vastaan.
Oi, siskoni mun.

Sinä olet minun siskoni
en tahdo että kilpailumme jatkuu
sydämeni murtuu.
Sinä olet minun siskoni
en tahdo että erkanemme koskaan
tule mua vastaan.
Oi, siskoni mun.

Kumpi vanhemmille rakkain on?
Kumpi onneton ja kumpi lohduton?
Hiljaa piikkejensä kasvattaa
yksinäiset ruusut hiuksillaan
pellavaa ja kultaa.

Saara Törmä: Siskoni

Kiitokset kaikille kutojille sekä opettajallemme Tarjalle!

